

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 327/08-11

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 16. októbra 2008 predbežne prerokoval sťažnosť Ing. V. T., K., zastúpeného advokátkou JUDr. D. S., K., vo veci namietaného porušenia jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bratislava I v konaní vedenom pod sp. zn. 18 Ct 28/2002 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť Ing. V. T. o d m i e t a .

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 2. septembra 2008 doručená sťažnosť Ing. V. T., K. (ďalej len „sťažovateľ“), zastúpeného advokátkou JUDr. D. S., K., ktorou namietal porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1

Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Bratislava I (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 18 Ct 28/2002.

Z obsahu sťažnosti, jej príloh a z vyžiadaného spisu okresného súdu vyplýva, že sťažovateľ sa návrhom zo 6. júla 2001 podaným okresnému súdu domáhal voči odporcovi O. B. S., a. s., „*odmeny osobnej hmotnej zainteresovanosti*“ a „*nároku na náhradu škody*“. Konanie o návrhu sťažovateľa zo 6. júla 2001 bolo vedené okresným súdom pod sp. zn. 18 C 103/2001.

Okresný súd svojím uznesením č. k. 18 C 103/2001-50 z 3. októbra 2002 návrh sťažovateľa v časti uplatňovaných nárokov na náhradu škody vylúčil na samostatné konanie, pričom v odôvodnení uznesenia uviedol, že návrh na náhradu škody treba doplniť, a rozsudkom z 3. októbra 2002 v zostávajúcej časti návrh sťažovateľa zamietol.

Konanie okresného súdu o návrhu sťažovateľa v časti, v ktorej si uplatňoval nárok na náhradu škody, bolo vylúčené na samostatné konanie a vedené pod sp. zn. 18 Ct 28/2002. Priebeh konania bol takýto:

- 13. novembra 2003 doručil sťažovateľ okresnému súdu oznámenie, že „*doplnením návrhu je podanie spolu s prílohami nachádzajúce sa na Okresnom súde Bratislava I pod spisovou značkou 9 Ct 2/03*“,

- 5. apríla 2004 dal zákonný sudca pokyn na pripojenie doručení o doručení uznesenia okresného súdu č. k. 18 C 103/2001-50 z 3. októbra 2002 (vylúčenie veci na samostatné konanie vedené pod sp. zn. 18 Ct 28/2002),

- 11. júna 2007 bolo okresnému súdu doručené podanie sťažovateľa zo 6. júna 2007, ktorým žiadal oznámiť, v akom štádiu sa nachádza predmetné súdne konanie,

- 22. októbra 2007 dal zákonný sudca pokyn na pripojenie spisu okresného súdu sp. zn. 9 Ct 2/2003 k spisu sp. zn. 18 Ct 28/2002,

- 16. januára 2008 bolo predsedovi okresného súdu doručené podanie sťažovateľa z 8. januára 2008 označené ako „*sťažnosť*“, ktorým opätovne oznámil, že doplnením jeho návrhu je jeho podanie doručené okresnému súdu a vedené pod sp. zn. 9 Ct 2/2003,

- 13. marca 2008 okresný súd nariadil vo veci pojednávanie na 29. apríl 2008, ktoré bolo odročené na 4. september 2008 z dôvodu ospravedlnenej neprítomnosti advokátky sťažovateľa a jej žiadosť o odročenie pojednávania, odporcovi bolo uložené predložiť určené listiny,

- 19. mája 2008 žiadal odporca o predĺženie lehoty na predloženie určených listín,

- 30. júna 2008 dal zákonný sudca pokyn na pripojenie ďalšieho spisu sp. zn. 17 C 72/99,

- 15. júla 2008 okresný súd vyzval odporcu na predloženie určených listín a oznámenie adres označených osôb, odporca na výzvu reagoval podaním z 31. júla 2008, okresný súd zároveň zisťoval pobyt sťažovateľa (dožiadanim centrálného registra obyvateľov a mestskej časti B. – S. M.) z dôvodu nedoručenia predvolania na predchádzajúce pojednávanie na okresnom súde udanej adrese, sťažovateľovi po zistení pobytu bolo 29. júla 2008 zaslané predvolanie na pojednávanie,

- 3. septembra 2008 bolo okresnému súde faxom doručené späťvzatie návrhu z 3. augusta 2008.

Na pojednávaní 4. septembra 2008 sa nezúčastnili sťažovateľ ani jeho advokátka. Následne okresný súd uznesením zo 4. septembra 2008 na základe späťvzatia návrhu sťažovateľom konanie vo veci zastavil.

V sťažnosti z 27. augusta 2008 osobne doručenej ústavnému súdu 2. septembra 2008 sťažovateľ uviedol, že okresný súd bol v jeho veci nečinný, a tým došlo k porušeniu ním označených základných a iných práv.

Konkrétne sťažovateľ uviedol: *„súd vytýčil len dve termíny súdnych pojednávani... bol v jeho veci nečinný od doručenia žalobného návrhu v roku 2003 - do 29. apríla 2008 a následne v mesiacoch jún, júl, august 2008.“*

Ústavný súd poznamenáva, že súčasťou spisu okresného súdu nie je žiaden sťažovateľom písomne vyhotovený žalobný návrh, ktorý by bol okresnému súde doručený

v roku 2003. Ak sťažovateľ mal na mysli písomne vyhotovený žalobný návrh z 8. decembra 2002, ktorý pripojil k sťažnosti, tento taktiež netvorí súčasť spisu okresného súdu.

Sťažovateľ uviedol, že sa spolu so svojou právnou zástupkyňou „*listami zo dňa 6. 6. 2007 a zo dňa 8. 1. 2008 dožadovali informácie o stave veci a podali na nečinnosť súdu sťažnosť*“.

Sťažovateľ navrhol, aby ústavný súd svojím rozhodnutím vyslovil porušenie jeho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 18 Ct 28/2002, priznal mu finančné zadosťučinenie v sume 80 000 Sk a úhradu trov konania.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd návrh na začatie konania predbežne prerokuje podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa a zisťuje, či nie sú dôvody na odmietnutie návrhu podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania návrhy, na ktorých prerokovanie nemá právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom,

neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

O zjavnej neopodstatnenosti sťažnosti (návrhu) možno hovoriť predovšetkým vtedy, ak namietaným postupom orgánu verejnej moci (v tomto prípade všeobecným súdom v občianskoprávnom konaní) nemohlo dôjsť k porušeniu toho základného práva, ktoré označil sťažovateľ, pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi napadnutým postupom tohto orgánu a základným právom, porušenie ktorého sa namietalo, ale aj vtedy, ak v konaní pred orgánom verejnej moci vznikne procesná situácia alebo procesný stav, ktoré vylučujú, aby tento orgán porušoval uvedené základné právo, pretože uvedená situácia alebo stav takú možnosť reálne nepripúšťajú (IV. ÚS 16/04, II. ÚS 1/05, II. ÚS 20/05, IV. ÚS 55/05, IV. ÚS 288/05).

Podľa konštantnej judikatúry ústavného súdu (napr. II. ÚS 12/01, IV. ÚS 61/03, IV. ÚS 205/03, I. ÚS 16/04) ochrana základnému právu podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, ako aj právu na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru sa poskytuje v konaní pred ústavným súdom len vtedy, ak v čase uplatnenia tejto ochrany porušovanie základného práva označenými orgánmi verejnej moci (v tomto prípade okresným súdom) ešte trvalo. Ak v čase, keď sťažnosť bola doručená ústavnému súdu, už nedochádza k namietanému porušovaniu označeného základného práva postupom okresného súdu, ústavný súd sťažnosť zásadne odmietne ako zjavne neopodstatnenú (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

Jednou zo základných pojmových náležitostí sťažnosti podľa čl. 127 ústavy je to, že musí smerovať proti aktuálnemu a trvajúcejmu zásahu orgánov verejnej moci do základných práv sťažovateľa. Uvedený názor vychádza zo skutočnosti, že táto sťažnosť zohráva významnú preventívnu funkciu ako účinný prostriedok na to, aby sa predišlo zásahu do základných práv, a v prípade, že už k zásahu došlo a jeho účinky stále trvajú, aby sa v porušovaní týchto práv ďalej nepokračovalo (m. m. IV. ÚS 225/05, III. ÚS 317/05, II. ÚS 67/06).

Podľa § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde sťažnosť nie je prípustná, ak sťažovateľ nevyčerpal opravné prostriedky alebo iné právne prostriedky, ktoré mu zákon na ochranu jeho základných práv alebo slobôd účinne poskytuje a na ktorých použitie je sťažovateľ oprávnený podľa osobitných predpisov.

V prípade namietaného porušenia základného práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prieťahov je s účinnosťou od 1. apríla 2005 takýmto prostriedkom sťažnosť adresovaná predsedovi príslušného súdu podľa § 62 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o súdoch“).

V súlade s už uvedenými zásadami ústavný súd predbežne prerokoval sťažnosť sťažovateľa podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde a skúmal, či neexistujú dôvody na jej odmietnutie podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Z obsahu sťažnosti vyplýva, že sťažovateľ namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 18 Ct 28/2002.

Posudzované konanie začalo vylúčením časti návrhu sťažovateľa na samostatné konanie (nárok na náhradu škody) v konaní vedenom okresným súdom pod sp. zn. 18 C 103/2001 (uznesenie okresného súdu sp. zn. 18 C 103/2001 z 3. októbra 2002). Okresný súd začal vykonávať úkony smerujúce k prerokovaniu a rozhodnutiu vecí v októbri 2007 a priebežne ich vykonával až do späťvzatia návrhu sťažovateľom (doručeným okresnému súdu 3. septembra 2008), ako to vyplýva z pripojeného spisu okresného súdu. Následne bolo konanie vo veci uznesením okresného súdu zo 4. septembra 2008 zastavené.

V čase datovania a doručenia sťažnosti ústavnému súdu (sťažnosť z 27. augusta 2008 osobne doručená ústavnému súdu 2. septembra 2008) už nie je možné ustáliť pretrvávanie prieťahov v namietanom súdnom konaní.

Zároveň ústavný súd prihliadol aj na to, že po doručení sťažnosti ústavnému súdu (2. septembra 2008) sťažovateľ doručil okresnému súdu späťvzatie svojho návrhu v celom rozsahu (3. septembra 2008) a v čase predbežného prerokovania sťažnosti bolo konanie vedené okresným súdom skončené uznesením o zastavení konania zo 4. septembra 2008. Preto v čase predbežného prerokovania sťažnosti nemohlo objektívne dochádzať k priťahom v predmetnom konaní zo strany okresného súdu.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti ústavný súd podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde po predbežnom prerokovaní sťažnosť sťažovateľa odmietol pre jej zjavnú neopodstatnenosť.

Ústavný súd zároveň konštatuje, že podanie sťažovateľa okresnému súdu zo 6. júna 2007 a 8. januára 2008 nenasvedčuje, že ide o sťažnosť na priťahy v zmysle zákona o súdoch. Sťažovateľ teda nepredložil dôkaz, že pred podaním sťažnosti ústavnému súdu vyčerpal opravné prostriedky v zmysle § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde, a preto je daný dôvod aj na jej odmietnutie pre neprípustnosť.

Pretože sťažnosť bola odmietnutá v celom rozsahu, ústavný súd o ďalších nárokoch na ochranu ústavnosti uplatnených v sťažnosti nerozhodoval.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 16. októbra 2008